

syn til opfyldelsen af sine tilsagn, kan Kommissionen om nødvendigt tilpasse foranstaltningerne. Kommissionen orienterer Rådet i god tid, inden den ophæver beskyttelsesforanstaltningerne, og tager behørigt hensyn til eventuelle bemærkninger fra Rådet i den forbindelse.

ARTIKEL 39

Såfremt der er alvorlige mangler eller overhængende fare for sådanne mangler i gennemførelsen eller anvendelsen af rammeafgørelser eller andre relevante tilsagn, samarbejdsinstrumenter og afgørelser vedrørende gensidig anerkendelse på det strafferetlige område under afsnit VI i EU-traktaten og direktiver og forordninger vedrørende gensidig anerkendelse på det civilretlige område under afsnit IV i EF-traktaten i en ny medlemsstat, kan Kommissionen indtil udgangen af en periode på op til tre år efter denne akts ikrafttræden, efter begrundet anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ og efter høring af medlemsstaterne, træffe passende foranstaltninger og anføre de betingelser og nærmere omstændigheder, under hvilke disse foranstaltninger skal gennemføres.

Disse foranstaltninger kan tage form af midlertidig suspension af anvendelsen af relevante bestemmelser og afgørelser i forbindelserne mellem en ny medlemsstat og en anden medlemsstat eller andre medlemsstater, uden at dette berører et fortsat snævert retligt samarbejde. En beskyttelsesklausul kan bringes i anvendelse selv før tiltrædelsen på grundlag af overvågningsresultater og træde i kraft på tiltrædelsesdatoen. Foranstaltningerne opretholdes kun, så længe det er ubetinget nødvendigt og hæves under alle omstændigheder, når manglerne er blevet afhjulpet. De kan dog anvendes ud over den i stk. 1 nævnte periode, så længe disse mangler findes. Som reaktion på de fremskridt, som den berørte nye medlemsstat gør med hensyn til at afhjælpe de konstaterede mangler, kan Kommissionen om nødvendigt tilpasse foranstaltningerne efter høring af medlemsstaterne. Kommissionen orienterer Rådet i god tid, inden den ophæver beskyttelsesforanstaltninger, og tager behørigt hensyn til eventuelle bemærkninger fra Rådet i den forbindelse.

Artikel 40

For at undgå forstyrrelser i det indre markeds funktion, må anvendelsen af de nye medlemssta-

ters nationale lovgivning i de overgangsperioder, som der er henvist til i bilag V til XIV, ikke medføre grænsekontrol mellem medlemsstaterne.

ARTIKEL 41

Hvis der er behov for overgangsforanstaltninger for at lette overgangen fra den nuværende ordning i den nye medlemsstat til den ordning, som anvendelsen af den fælles landbrugspolitik medfører på de vilkår, der findes i denne akt, bør Kommissionen vedtage sådanne foranstaltninger efter proceduren i artikel 42, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 om den fælles markedsordning for sukker²⁵, eller eventuelt i de tilsvarende artikler i andre forordninger om de fælles markedsordninger for landbrug eller den relevante udvalgsprocedure som fastsat i gældende lovgivning. De i denne artikel omhandlede overgangsforanstaltninger kan træffes i en periode på tre år efter tiltrædelsesdatoen, og de må ikke anvendes ud over denne periode. Rådet kan, med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra Europa-Parlamentet, forlænge denne periode.

Overgangsforanstaltninger, der knytter sig til gennemførelsen af instrumenterne vedrørende den fælles landbrugspolitik, og som ikke er nærmere beskrevet i denne akt, men som er nødvendige på grund af tiltrædelsen, skal inden tiltrædelsen vedtages af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, eller, hvis de vedrører instrumenter, der oprindeligt er vedtaget af Kommissionen, vedtages af denne efter den procedure, der kræves for at vedtage de pågældende instrumenter.

ARTIKEL 42

Hvis der er behov for overgangsforanstaltninger for at lette overgangen fra den eksisterende ordning i de nye medlemsstater til den ordning, som anvendelse af Fællesskabets bestemmelser på veterinær- og plantesundhedsområdet medfører, vedtager Kommissionen sådanne foranstaltninger efter den relevante udvalgsprocedure som fastsat i den gældende lovgivning. Foranstaltningerne træffes i en periode på tre år efter tiltrædelsesdatoen, og de må ikke anvendes ud over denne periode.